View the original article

ДОНБАС

«Кінець міфу про шахтарський край» Росія добиває шахти Донбасу, а обіцяла «відродження»

Донбас.Реалії Наталя Недєлько

26 листопада 2026, 14:57

Шахтний фонд окупованих Донеччини та Луганщини, за даними уряду РФ, становить 151 шахту, 145 з яких перебувають у процесі ліквідації

Російська окупаційна влада збирається до 2050 року збільшити видобуток вугілля на окупованому Донбасі, інвестори закуповують обладнання в Китаї та переймають там досвід, а підконтрольні Кремлю медіа малюють окупованим територіям перспективи з роботами в забоях. Проте ось що відбувається в реальності:

- **на Донбасі лишились у строю менше від десятої частини вугільних підприємств, і навіть на них заборговують зарплати шахтарям;**
- **Україна дотувала збиткові шахти, Росія їх ліквідувала: утримувати нерентабельне Кремль не збирається;**
- **через 24 роки Росія на Донбасі планує досягти планки в 11% від видобутку, який був при Україні.**

Донбас Реалії дослідили, що відбувається на шахтах в окупації, які з них реально працюють, хто заробляє на залишках однієї з основних галузей регіону і чому Росії виявилися непотрібними шахти Донбасу.

Уряд РФ до 2050 року планує збільшити видобуток вугілля на окупованому Донбасі в 1,5 раза. Контрольовані Росією ЗМІ в окупації повідомляють про розвиток вугільної галузі, реконструкцію і оновлення шахт, знімають репортажі про введення в експлуатацію нових очисних забоїв. А представники підприємств розповідають про перспективи видобутку, імпортне обладнання та переймання передового світового досвіду у створенні «розумних» шахт та перетворення галузі в високотехнологічний кластер. Вчені університету в Донецьку розробляють проєкти, в яких шахтарів у лавах у майбутньому замінять роботи.

28 жовтня на полях другого промислового форуму в Ростові-на-Дону «міністр промисловості і торгівлі» підтримуваного Росією угруповання «ДНР» **Гурген Малхасян** визнав, що традиційний для регіону виробничий ланцюжок «вугілля – кокс – метал» не працює, але заявив про намір окупаційної влади відродити його найближчим часом.

Так у 2026-му виглядає вітрина «відродження» шахтарського Донбасу, за якою ховається фактична ліквідація колись головної галузі регіону.

А під новинами про «розвиток» галузі можна зустріти коментарі місцевих жителів, що пишуть про закриття шахт, невиплати заробітків та голослівні обіцянки.

Новина про розробку роботів для вугільної галузі на окупованому Донбасі

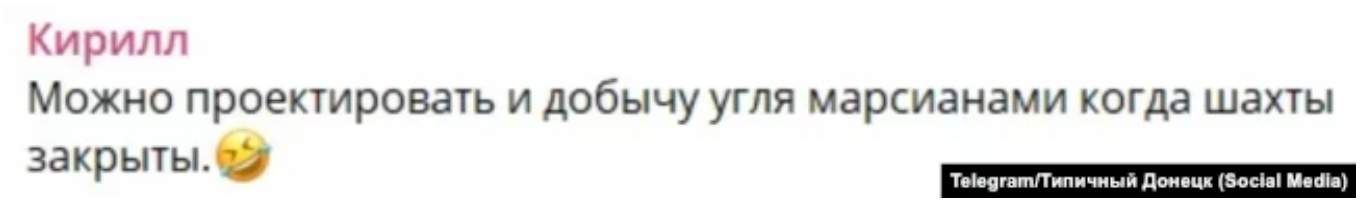

Коментар під новиною про майбутніх роботів у шахтах Донбасу

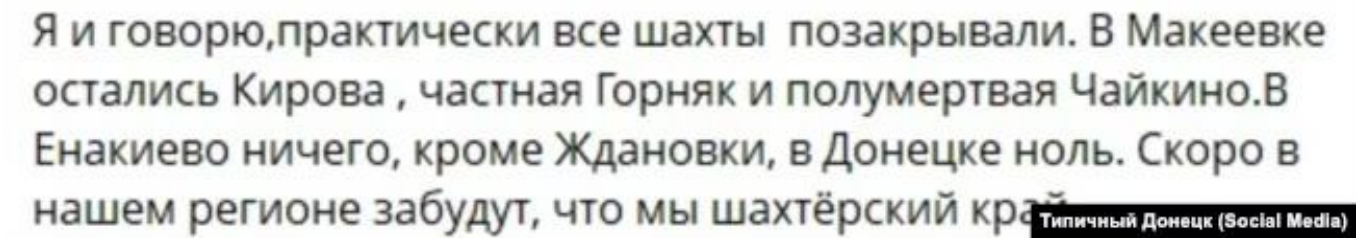

Коментар під новиною про майбутніх роботів у шахтах Донбасу

Які шахти насправді працюють на окупованому Донбасі

У прийнятій урядом РФ програмі розвитку вугільної промисловості Росії на період до 2050 року, яку оновили у вересні 2026-го, зазначено, що шахтний фонд окупованих Донеччини та Луганщини станом на 1 липня 2026 року становить 151 шахту. З них 6 «державного фонду» перебувають в оренді в інвесторів (одна шахта на Луганщині та 5 на Донеччині). А 145 перебувають у процесі ліквідації.

У документі назви діючих шахт не наведені. Однак 4 шахти регулярно згадуються в ЗМІ як флагмани видобутку вугілля на Донбасі. Це:

- Шахта **«Білоріченська»** в смт Білоріченський – єдина шахта, що залишилася в роботі на окупованій Луганщині. У 2026-му її згадували в репортажах місцевих ЗМІ як шахту, що працює та планує збільшення видобутку. За даними окупаційної влади Луганщини, «Білоріченська» отримала понад 1 млрд руб. підтримки з федерального бюджету РФ. Її так званий інвестор – промислова група «Родина», яку представляє ексміністр доходів і зборів України за часів Януковича Олександр Клименко, звітує про навчання робітників у Китаї та закупівлю китайського обладнання для модернізації.

Представники ПГ «Родина» приймають обладнання для шахти «Білоріченська» в Китаї

У грудні 2025 року підприємство дійсно відвідували китайські виробники гірничо-шахтного обладнання компанії Shandong Mining Machinery Group, а на сайті ПГ «Родина» є фотозвіт про передачу виготовленої в Китаї пілотної секції механізованого кріплення для шахти «Білоріченська».

Таке переоснащення та запланований запуск нової лави у грудні 2026-го, за даними окупантів, начебто має призвести до видобування 1 млн тонн вугілля на рік.

Однак під новинами про майбутню нову лаву в «Білоріченській» у вересні-жовтні з'являються коментарі про заборгованість із зарплат шахтарям.

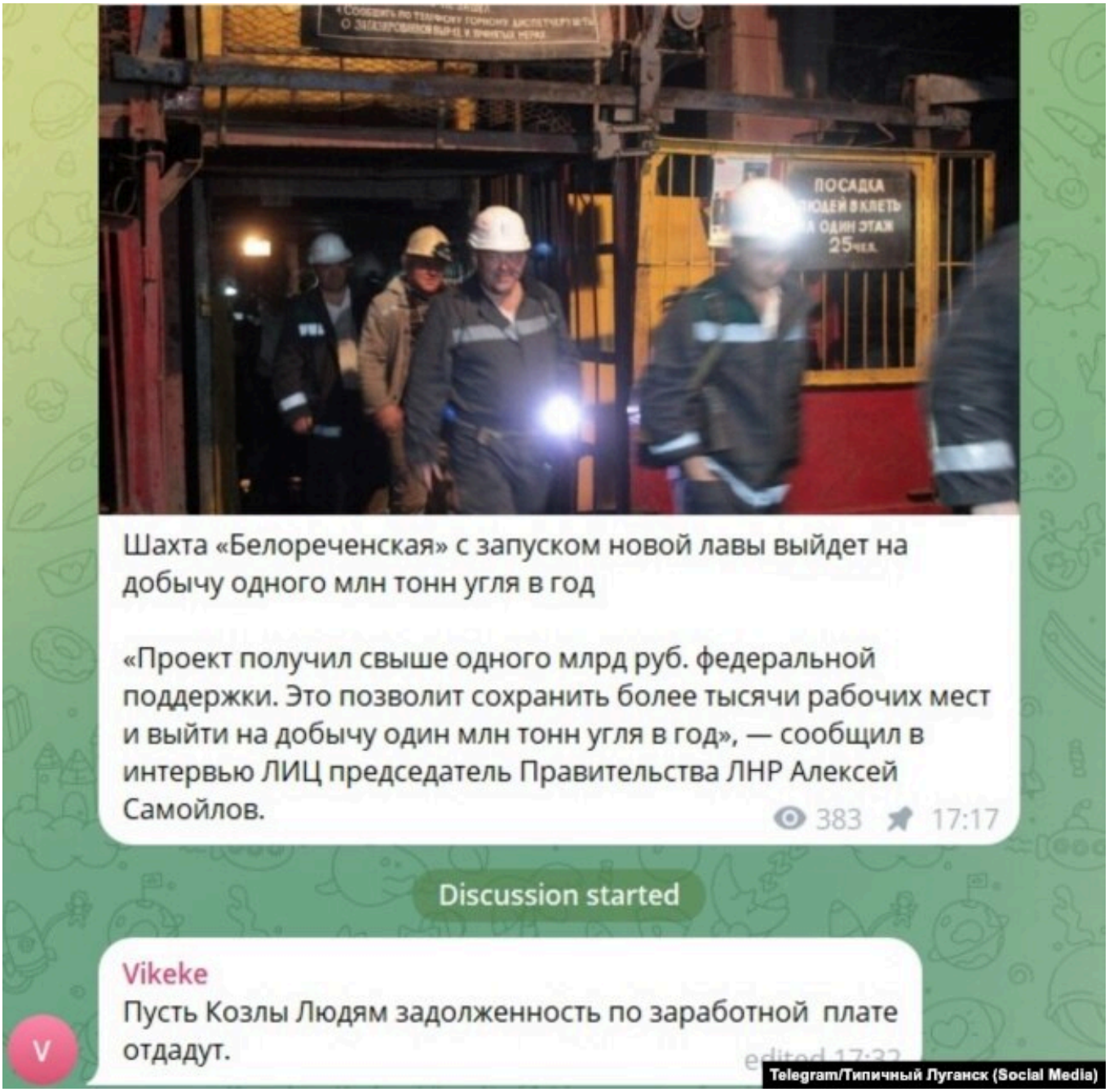

Коментар в телеграм-каналі під новиною про намір запустити нову лаву на шахті «Білоріченська»

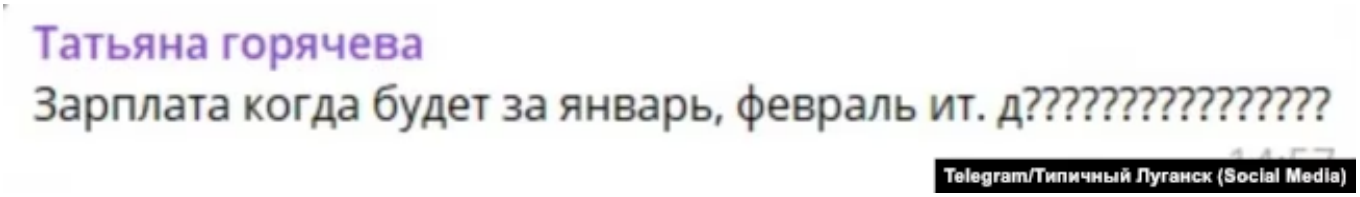

Повідомлення в каналі-телеграм про невиплату зарплат на шахті «Білоріченська» у вересні 2026 року

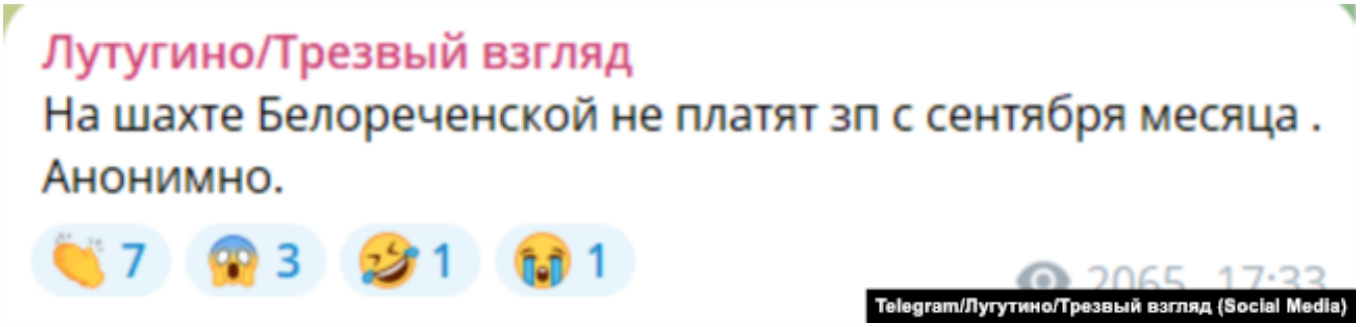

Повідомлення в каналі-телеграм про невиплату зарплат на шахті «Білоріченська»

- Ще одна шахта, яку контролює «Родина», – **«Гірняк-95»** у Макіївці на Донеччині. Вона отримала з російського бюджету 300 млн рублів та також придбала обладнання, однак вироблене донецькими машинобудівниками.

Стаття про розвиток шахти «Гірняк-95» на сайті інвестора ПГ «Родина»

Це підприємство окупанти піарять у ЗМІ як майбутню smart-шахту, де буде виїмка вугілля безлюдним способом, роботизація, дистанційне керування процесами та залучення ШІ. А досвід цього планують переймати у Китаї.

Однак і тут зустрічаємо повідомлення про борги.

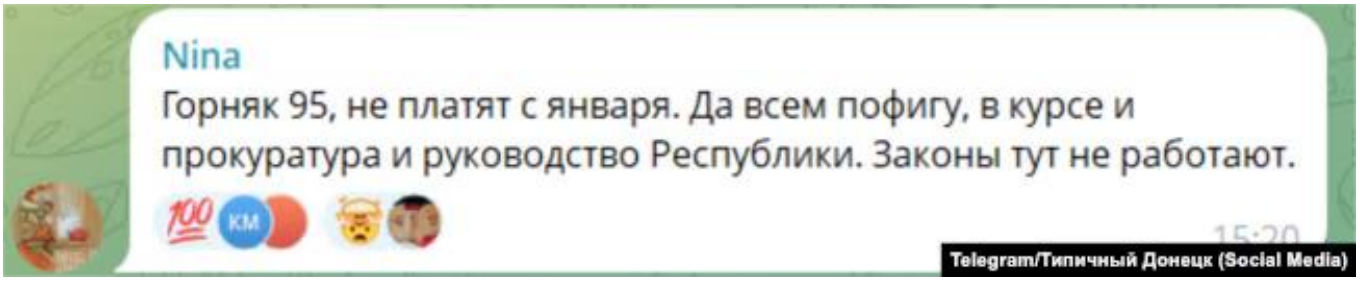

Коментар у телеграм-каналі про заборгованості перед шахтарями Макіївки у травні 2026 року

За повідомленням Головного управління розвідки МО України, у 2026 році на Луганщині окупанти прогнозують зниження видобутку вугілля на 65% порівняно з минулим роком. А ПГ «Родина» потребує щонайменше 1,5 мільярда рублів фінансових вливань щоб продовжувати діяльність.

- Шахта **«Комсомолець Донбасу»** у місті Хрестівка (колишня назва – Кіровське) – найбільше підприємство з тих, що продовжують видобуток на окупованих територіях. Її контролює ростовська компанія «Импэкс-Дон», яка з 2026-го зареєстрована на вихідця з міста Чистякове (Торез) Володимира Пакрєєва – колишнього вугільного комерсанта, що, за даними сайту «Миротворець», організовував роботу «копанок», а після 2014 року брав участь у діяльності збройного формування «Оплот» та згодом перейшов до окупаційного «МГБ ДНР». За інформацією в місцевих ЗМІ, її також оснащували новим обладнанням та запускали нові лави.

У соцмережах підприємства є свіжі оголошення про найм працівників. Запропоновані зарплати приблизно в півтора раза нижчі, ніж в російських вугледобувних регіонах.

Оголошення про найм працівників на шахту «Комсомолець Донбасу» у листопаді 2026 року

- Ще одна шахта, що контролюється «Импэкс-Доном» і з'являється у репортажах ЗМІ, – **«Прогрес»** у Чистяковому. Її найчастіше згадують разом із «Комсомольцем Донбасу». Там також робили часткове переоснащення та вводили в експлуатацію новий очисний вибій.

На відміну від ПГ «Родина», «Импэкс-Дон» відкрито про співпрацю з Китаєм та закупівлю там обладнання не заявляє, однак на сайті компанії є фото придбаної силової гідравліки для секцій механізованого кріплення для обох шахт, де видно етикетку з ієрогліфами. У дописі йдеться про поглиблення взаємодії з провідними світовими виробниками гірничодобувного обладнання. Також на сайті містяться

фото з навчання спеціалістів з Донбасу роботі з прохідницьким комбайном EBZ160H, що виробляється китайськими компаніями, вочевидь, зняті на підприємстві у Китаї навесні 2026-го.

Працівники шахт, які контролює ТОВ «Импэкс-Дон», оглядають прохідницький комбайн під час перебування у Китаї

У попередні роки компанія отримала пільговий кредит 196 млн. рублів на купівлю обладнання та відстрочку накопичених податкових боргів і страхових внесків.

За даними «Импэкс-Дону», за 9 місяців 2026-го обидві шахти разом видобули 2 млн тонн вугілля. А заступник техдиректора цього вугільного холдингу **Сергій Макаров** обрався до Держдуми РФ від провладної партії «Единая Россия» у «горлівському окрузі». 29 жовтня «Импэкс-Дону» затвердили надання безповоротної субсидії з «бюджету» окупованої Донецької області знову на погашення податкової заборгованості та боргів зі страхових внесків.

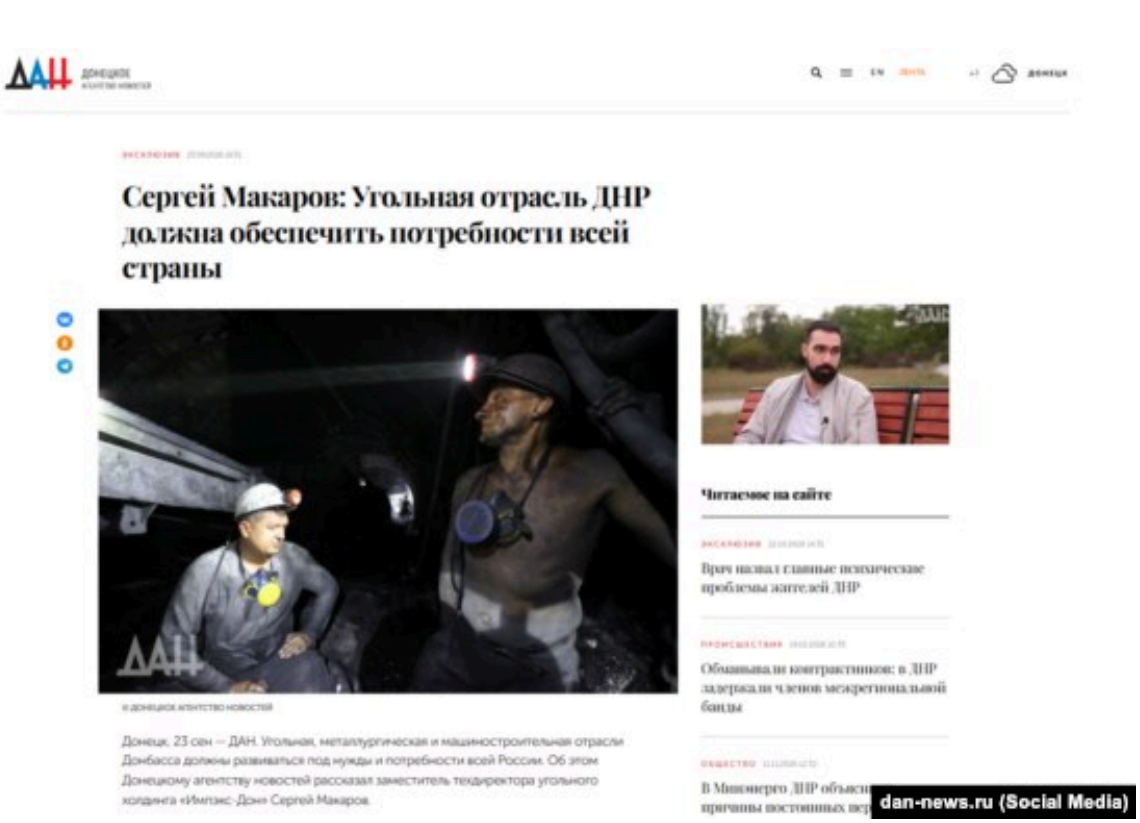

Коментар Сергія Макарова («Импэкс-Дон») про перспективи вугільної галузі окупованої Донеччини

У квітні 2024 року окупаційна влада передала компанії «Импэкс-Дон» в оренду 4 шахти. Однак через високу збитковість та зношеність фондів у 2025-му компанія відмовилася від шахт «Зоря» та ім. Лутугіна, повернувши їх для подальшої ліквідації.

- Без піару в ЗМІ видобуває вугілля і шахта **«Жданівська»** в місті Жданівка на Донеччині. Вона належить у рівних частках колишньому «міністру вугілля та енергетики» угруповання «ДНР» **Руслану Дубовському** та бізнесмену з Ростова **Євгену Савчуку.**

«Адміністрація Шахтарського муніципального округу» у прогнозі «розвитку» на 2027 рік та у планах до 2029 року пише, що шахта «Жданівська» постачає вугілля для Старобешівської ТЕС. Середньодобовий видобуток становить 2,6 тис. тонн. За базовим прогнозом окупантів підприємство планує збільшити видобуток, кількість працівників та зарплату. У випадку консервативного сценарію інвестиційний проєкт може припинитися.

Однак на тлі масштабних перебоїв з електропостачанням на окупованих територіях у соцмережах наприкінці листопада з'явились повідомлення про можливе затоплення «Жданівської» через складнощі з водовідливом.

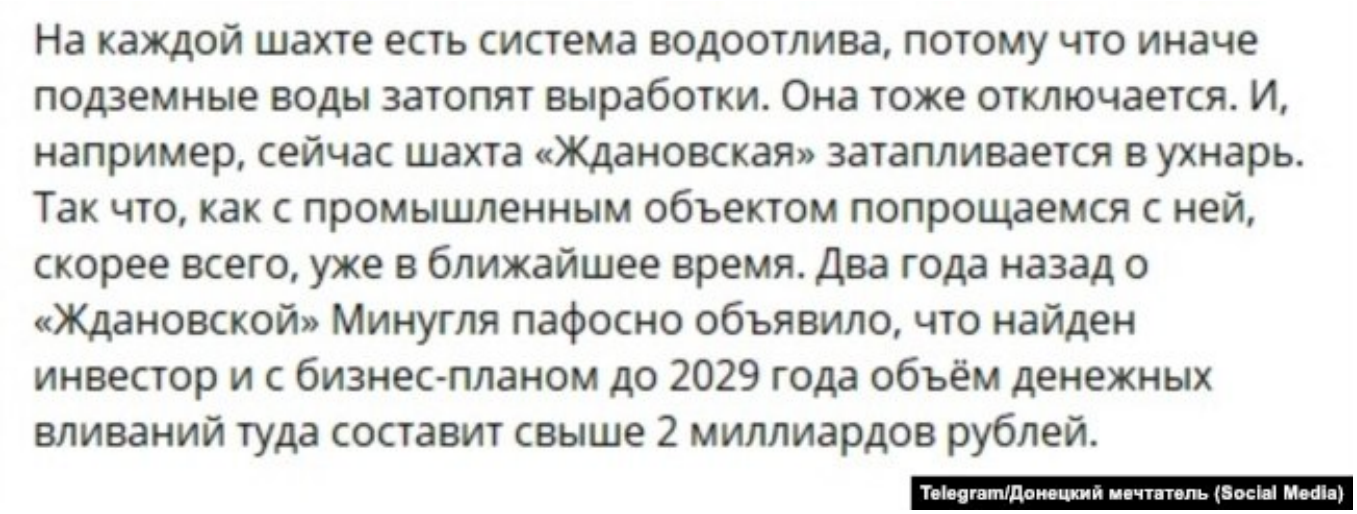

Фрагмент повідомлення у місцевому телеграм-каналі про можливе затоплення «Жданівської»

- Є ще шахти, які формально діяльність у 2026-му не припинили, але не мають прибутку. А натомість мають податкові борги й проблеми. Як шахта **«Чайкине»** в Макіївці. Із лютого 2026 року тут гірники скаржилися на заборгованість. У вересні криза вилилася у заклики до публічних протестів і кримінальну справу Слідчого комітету РФ за невиплату зарплат працівникам. Борги досі не виплачені.
- Продовжували роботу і шахти **«Шахтарська-Глибока»** у Шахтарську та **«Яблунівська» (ШУ «Волинське»)** у селищі Розсипне. Дані про це можна знайти у відкритих джерелах. У них змінили власників на номінальних осіб, які не мають бізнес-історії та не згадуються у ЗМІ. Це може свідчити про підготовку до банкрутства та закриття.

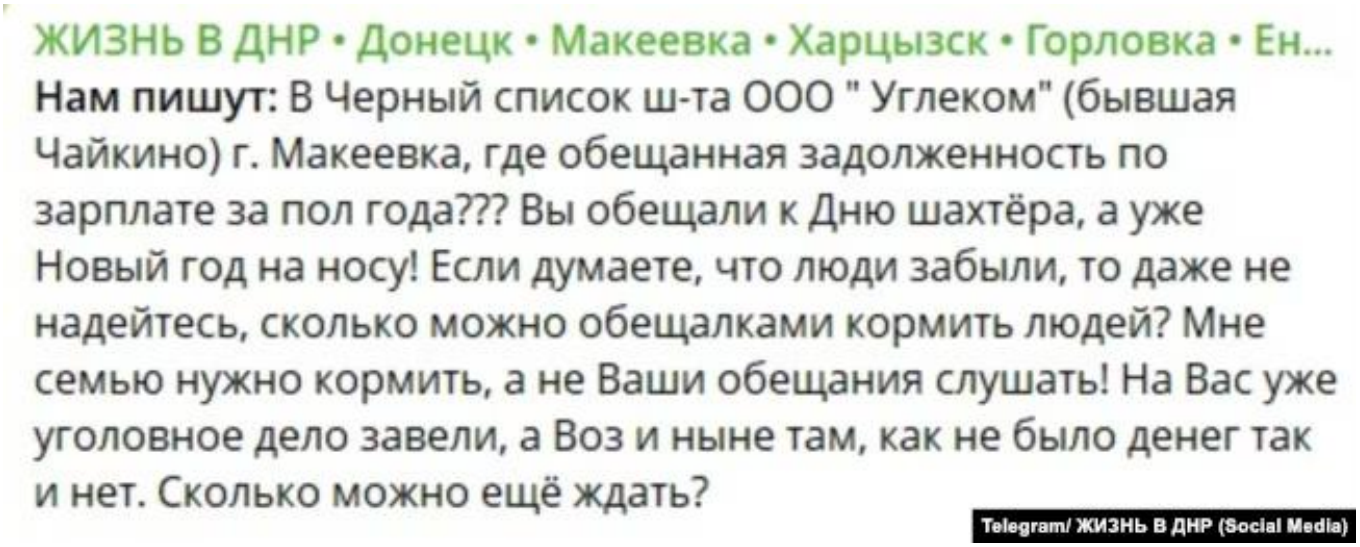

Повідомлення у телеграм-каналі про заборгованість перед працівниками шахти у листопаді

Чи видобували ці шахти вугілля у 2026-му і в яких обсягах, невідомо. Але в будь-якому разі, перебуваюсь у занепаді.

У стратегії окупанти також визнають, що на території Луганської та Донецької областей працюють 317 приватних «копанок», які не взаємодіють з окупаційною владою.

> У 2024 році ростовському інвестору «Торговий дім «Донские угли» (за даними українських спецслужб пов'язаний з оточенням Віктора Медведчука, а також із низкою колишніх російських чиновників та бізнес-партнерів родини Януковичів) передали в оренду 10 шахт на окупованій Луганщині. У квітні 2025-го компанія повернула 7 нерентабельних шахт, а в лютому – березні 2026-го через власне банкрутство повернула й останні 3 підприємства. Всі 10 шахт зупинили промисловий видобуток вугілля і передані на ліквідацію.

У серпні – вересні 2026 року на окупованій Донеччині працівники близько 11 шахт, переведених у режим ліквідації та водовідливу, скаржилися на невиплату зарплат від 3 до 7 місяців та навіть обговорювали протести у день голосування на виборах до Держдуми РФ. Борги обіцяли повернути спочатку до Дня шахтаря (30 серпня), а потім до 10 вересня, однак обидва терміни були зірвані. За даними окупаційного управління реструктуризації шахт, станом на 10 жовтня заборгованість залишилася.

ЧИТАЙТЕ ТАКОЖ:
«Вугільна галузь Донбасу реанімації не підлягає». Що відбувається з шахтами в окупації

Виходить, Росія обрала найкращі шахти, що працювали при Україні, а решти позбулась?

Голова Незалежної профспілки гірників Донбасу «Солідарність» **Микола Волинко** каже, що шахти, які зараз залишилися працювати в окупації, були перспективними і добре обладнаними ще до захоплення Донбасу у 2014 році.

«Нормальні вони були. І видобуток нормальний був. Там на «Білоріченській» було проведено хорошу реконструкцію. Якраз перед війною і нову лаву нарізали, і новий горизонт зробили. Ну, звісно, їм можна тепер говорити, що це вони зробили», – пояснює Микола Волинко.

Також ці шахти або не дуже глибокі (на глибині видобуток дорожчий і небезпечніший), або з потужними (тобто високими) пластами вугілля, додає журналіст із багаторічним шахтарським досвідом **Максим Бутченко.** Сама висота пласта дозволяє швидко видобувати більше вугілля у порівнянні з меншими пластами:

Шахтарі «Білоріченської» встановлюють у лаві китайське обладнання. Кадр з із сюжету підконтрольного РФ місцевого телеканалу

«Більшість шахт на Донбасі мають потужність пласта від 0,8 м до метра. Все, що до метра, вважається середнім пластом. А, наприклад, «Білоріченська» – 1,6-1,65 метра – це дуже потужні пласти, вдвічі більші. Тому тут сама історія в тому, що одну із «жирних» шахт з «жирними» пластами, які залишалися при Україні, вони взяли, щоб швидко звідси щось набрати».

Така точкова робота кількох шахт, зауважує Максим Бутченко, тільки підкреслює відсутність вугільної промисловості у колись шахтарському регіоні:

«Ми ж говоримо не про шахти, що повноцінно працюють, а про решітки, які залишилися. І за великим рахунком, чи то шість, чи то чотири – це не має значення, бо до моменту окупації 2014 року було 94 шахти. Наразі бачимо знищення вугільної промисловості. І з цих шахт, я думаю, взагалі за декілька років залишиться пара. Бо шахта – це доволі високотехнологічне і дуже складне виробництво, яке потребує систематичних, дуже великих інвестицій».

ЧИТАЙТЕ ТАКОЖ:
Чому Путін одержимий Донбасом?

Кремль створює вітрину «розвитку»?

Росія не зацікавлена розвивати Донбас – дорого і занадто багато ризиків, вважає луганчанин та головний редактор «Реальної газети» **Андрій Діхтяренко.** Однак, з його слів, окупантам потрібно показувати, що в регіоні існує економічна активність, а ці реальні проєкти – частина пропагандистської машини, яка спрямована на людей в окупації, – створювати ілюзію, наче щось може змінитися на краще. Тому кілька підприємств, що видобувають вугілля, на видноті у медіа.

«Символічне значення вугільної галузі на Луганщині підтримується по факту одним об'єктом, на який будуть возити всі делегації як на таке зразкове підприємство. Така «Потьомкінська» шахта і для федерального центру також. Поставили керувати «Білоріченською» колишнього міністра часів Януковича – нібито представника місцевої еліти, якого Росія активно інкорпорувала, щоб показати саме Донбасу, що у вас є в Росії навіть політичне майбутнє», – пояснює він.

«Можливо, вони хочуть інвестиції в одну-дві шахти для картинки, такий піар-проєкт, щоб показати, як ми турбуємося про Донбас, про шахтарів; можливо, також і проєкт по відмиванню грошей, коли гроші виділяють на ці шахти, а там є свої люди, наближені до Кремля, які займаються відмиванням цих державних бюджетних грошей», – каже директор енергетичних та інфраструктурних програм українського Центру Разумкова **Володимир Омельченко.**

Шахтар у лаві «Комсомольця Донбасу» в серпні 2024 року

Чи справді Китай вкладається у шахти Донбасу?

Китай зараз має символічне значення для пропаганди на окупованих Росією українських територіях, неспівмірне з його реальною активністю там, запевняє Андрій Діхтяренко:

«Їм треба пояснити людям, що всі ці роки страждань з 2014 року от-от мають закінчитися. Раніше цією «морквинкою» перед мордочкою віслючка було приєднання до Російської Федерації – нас приєднають до РФ і російські гроші просто потечуть рікою. Але ситуація все гірше і гірше, люди це бачать. Тепер їм придумали нову «морквинку» – Китай. От Китай зараз завалить інвестиціями. Заяв про плани, що завтра відкриються нові заводи, якісь китайські школи, от-от Китай нас визнає – такого дуже багато».

«Реальна газета» досліджувала китайську присутність в окупації. У випадку з шахтами про китайські інвестиції чи інтерес до видобутку не йдеться, каже Андрій Діхтяренко:

Китайська делегація відвідує шахту «Білоріченську» у грудні 2025-го

«Це не означає, що китайці інвестували в «Білоріченську». Ні. У китайської фірми, по факту, на російські гроші було закуплене обладнання, і була домовленість, що

буде проведено навчання людей і запуск цього обладнання. Це для китайської фірми такий-от бізнес-проєкт».

Співпраця Китаю з РФ на окупованих територіях, вважає Андрій Діхтяренко, – це приватна діяльність компаній, що прагнуть виходити на зовнішні ринки. А Китай як держава закриває на це очі.

«Вони на такому рівні намагаються встановити горизонтальні зв'язки, не залучаючи до цієї діяльності центральну китайську владу. І якщо виникнуть фізичні ризики, то це ваші проблеми, якщо вас «кине» Росія. Тоді розбирайтеся з нею самі. Якщо на вас накладуть санкції, то ви самі під них підставилися», – каже він.

ЧИТАЙТЕ ТАКОЖ:

«Китайці не везуть туди гроші»: навіщо Китай прийшов на окупований Донбас

Росія тим часом сама переживає вугільну кризу

Росія втратила місце у трійці країн, що були найбільшими постачальниками енергетичного вугілля у світі. А її вугільна галузь зараз переживає кризу, каже Володимир Омельченко. З його слів, після того, як Євросоюз закрив свій ринок для вугілля з РФ, російські вугільники змушені продавати сировину переважно в Китай та Індію з великим дисконтом.

«Китай також обмежив закупівлі російського вугілля. Тобто фактично вуглевидобувна галузь Росії перебуває у великих збитках. Там йдуть скорочення, росте незадоволення в шахтарських містечках. І в Ростовській області, там, де є великі запаси. Навіть у Кузбасі, де видобуток здійснюється відкритим способом, і це на порядок дешевше. І все одно в Кузбасі закриваються шахти, скорочується робочий тиждень – по 2-3 дні люди працюють, скорочуються зарплати», – пояснює він.

За оцінками Міненерго РФ, близько 70% усіх вугільних компаній країни у 2026 році працюють у мінус.

Через переорієнтацію на східні ринки збуту Росія прагне рятувати і розвивати свої вугільні регіони, передусім ті, що розташовані на сході країни. Про це прямо

свідчить затверджена у жовтні програма розвитку вугільної промисловості РФ до 2050 року. А основним регіоном розвитку галузі обрано Кузбас.

Працівники шахти «Прогрес» у лютому 2017 року

Що окупанти насправді пропонують шахтарям Донбасу

У тій же програмі сказано, що видобуток вугілля на окупованому Донбасі нерентабельний. Серед причин називають складні гірничо-геологічні умови, віддаленість запасів вугілля, що знаходяться на флангах ліцензійної площі (це означає потребу в значних інвестиціях, щоб дістатися до віддалених пластів), дефіцит кадрів, відсутність стійких ринків збуту та нераціональні технології збагачення вугілля. У програмі наголошується, що стан вугільних підприємств Донеччини та Луганщини не повною мірою відповідає вимогам РФ у сфері промислової безпеки та охорони навколишнього середовища.

Російська програма «розвитку» пропонує адресну фінансову підтримку (це ті фінансові вливання, які отримують деякі шахти), податкові пільги (в межах «вільної економічної зони», яку Росія створила на окупованих територіях) та субсидії на кредити. Інші заходи спрямовані на ліквідацію закритих шахт та підтримку екологічної безпеки.

Усі ці ініціативи, за твердженням авторів програми, повинні розвивати вугільну галузь на Донбасі, знизити навантаження на «бюджети» окупованих територій, виділити інші перспективні підприємства та передати їх інвесторам.

Згідно з російськими розрахунками, у разі виконання цільового сценарію у 2050 році шахти Донбасу мають видобувати 7,3 млн тонн вугілля на рік. Цей обсяг має зрости в 1,5 раза, порівняно з базовою цифрою 4,8 млн тонн видобутку у 2024 році, й становитиме лише 1,1% від усього російського видобутку.

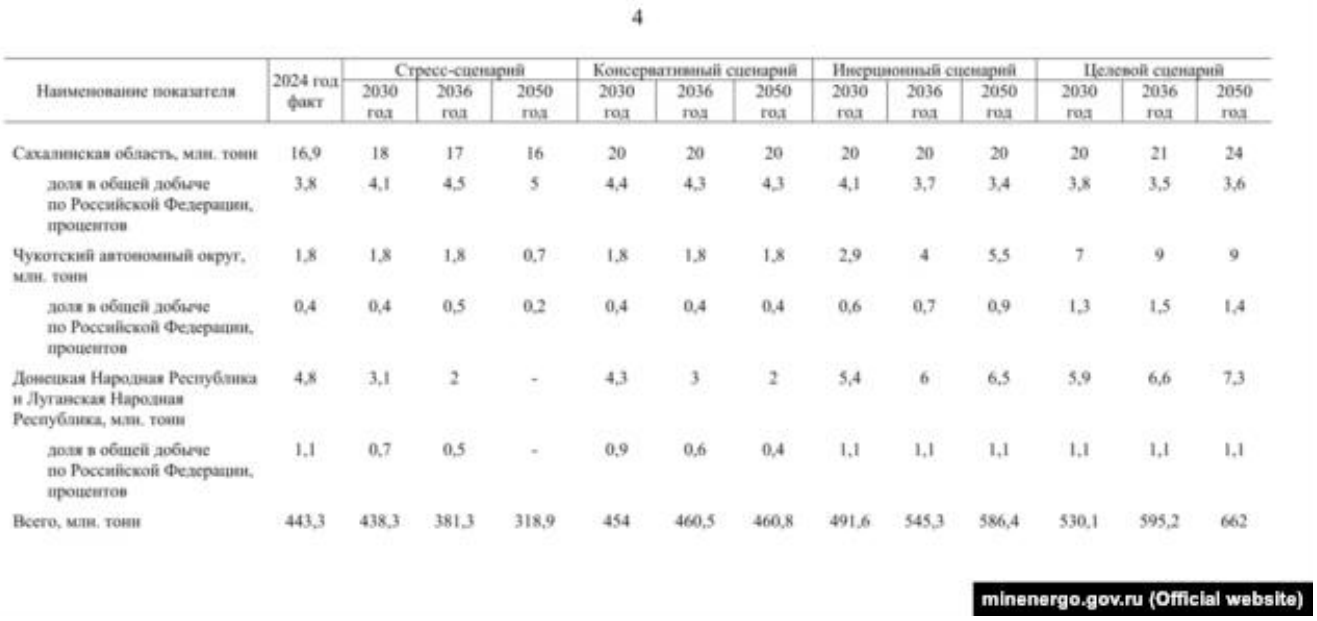

4

Наименование показателя	2024 год факт	Стресс-сценарий			Консервативный сценарий			Инерционный сценарий			Целевой сценарий		
		2030 год	2036 год	2050 год	2030 год	2036 год	2050 год	2030 год	2036 год	2050 год	2030 год	2036 год	2050 год
Сахалинская область, млн. тонн	16,9	18	17	16	20	20	20	20	20	20	20	21	24
доля в общей добыче по Российской Федерации, процентов	3,8	4,1	4,5	5	4,4	4,3	4,3	4,1	3,7	3,4	3,8	3,5	3,6
Чукотский автономный округ, млн. тонн	1,8	1,8	1,8	0,7	1,8	1,8	1,8	2,9	4	5,5	7	9	9
доля в общей добыче по Российской Федерации, процентов	0,4	0,4	0,5	0,2	0,4	0,4	0,4	0,6	0,7	0,9	1,3	1,5	1,4
Донецкая Народная Республика и Луганская Народная Республика, млн. тонн	4,8	3,1	2	-	4,3	3	2	5,4	6	6,5	5,9	6,6	7,3
доля в общей добыче по Российской Федерации, процентов	1,1	0,7	0,5	-	0,9	0,6	0,4	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1
Всего, млн. тонн	443,3	438,3	381,3	318,9	454	460,5	460,8	491,6	545,3	586,4	530,1	595,2	662

minenergo.gov.ru (Official website)

Сценарії прогнозованого розвитку вугільної галузі окупованих Донецької та Луганської областей з «Програми розвитку вугільної промисловості Росії на період до 2050 року» уряду РФ

«У «Комсомольця Донбасу» *(найбільша і найпотужніша шахта з усіх, що залишилися – ред.)* більша частина пластів усе ж таки 1,1 м, частково в центральних і південних частинах шахти – 1,5 м. Тобто навіть у «Комсомольця Донбасу» пласти розповсюджені нерівномірно, є більші і менші. Як вони будуть видобувати 7 мільйонів з 2-х шахт або навіть з 4-х? Це в принципі технологічно неможливо, це дуже важко», – каже Максим Бутченко.

Для порівняння: шахти всіх форм власності в Донецькій області у 2013-му, довоєнному році, видобули **37 млн 452,491 тис. тонн** вугілля, у Луганській – **26 млн 29,324 тис. тонн.** Тобто за найоптимістичнішими прогнозами Росії, у 2050 році Донбас зможе видобувати лише близько 11% від того обсягу, який мав до вторгнення РФ.

За консервативного сценарію у російському прогнозі (песимістичний розвиток подій) – у 2050 році видобуток впаде до 2 млн тонн, а за стресового сценарію його

взагалі не буде.

Шахтарі нині закритої шахти «Холодна Балка» беруть участь у церемонії з нагоди видобутку 4 мільйонів тонн вугілля компанією «Макіїввугілля» у вересні 2016 року

На окупованій Донеччині за період від початку 2026 року видобули понад 3 млн тонн вугілля. Про це 17 листопада повідомило підконтрольне Росії «міністерство енергетики» регіону. У перерахунку на повний рік це близько 3,7 млн тонн. Якщо додати видобуток «Білоріченської», яка лише планує видобувати 1 млн тонн наступного року після запуску нової лави у грудні, то очевидно, що галузь уже відстає від закладеної в програмі «розвитку» стартової планки (4,8 млн тонн) і рухається не за цільовим сценарієм зростання, а за консервативним сценарієм подальшого падіння.

«Дуже велике незадоволення зараз і величезне розчарування у жителів Донбасу Росією у тих, що залишилися. Вони сподівалися, що Росія прийде, буде інвестувати, підніме зарплати, покращить життя, і зараз вони бачать, що з цього нічого не вийшло. Я не бачу ніякої перспективи економіки Донбасу за Росії взагалі, і не бачу ніякої перспективи у вугільної галузі», – констатує Володимир Омельченко.

ЧИТАЙТЕ ТАКОЖ:

40-50% українців в окупації опиняться за межею комунальної бідності? Росія ще підвищила тарифи

Видобувна промисловість на Донбасі повністю знищена, у цій думці сходяться всі експерти, з якими поговорили Донбас Реалії. Не вистачає працівників: спостерігається відтік робочої сили в інші регіони, багато шахтарів мобілізовані на війну. Росії донбаське вугілля нецікаве і непотрібне – у Москви вдосталь значно дешевшого власного вугілля в Сибіру та на Далекому Сході.

Вже наприкінці існування СРСР розумів, що не вигідно інвестувати в Донбас через високу собівартість видобутку, і переорієнтував фінансування на інші регіони, тоді почалися бунти шахтарів, каже Володимир Омельченко:

«Україна взяла на себе цю ношу, і переважно ця галузь була в Україні збиткова. З державного бюджету величезні гроші виділялися на дотації. Зараз у Росії величезні гроші йдуть на війну – 40% бюджету, враховуючи всі прямі й непрямі видатки, то коштів на дотацію шахт немає».

Усі ділянки, підготовлені для видобутку ще за України, за час окупації вже вироблені, каже Максим Бутченко, не стало не лише шахт, того Донбасу, яким його знали покоління, більше не існує:

«Треба розуміти, що шахтарський Донбас, який ми знаємо, він повністю знищений. Все, що стосувалося легенди, міфу, культури Донбасу, повністю знищено. Той Донбас, який ми знали до 2014 року, і те, що зараз відбувається на окупованих територіях, – це геть інші просто території як соціально, економічно, так і культурно також. Ця територія свідомо робиться зоною економічного відчуження, зоною пустоші».

ОСТАННІЙ ВИПУСК РАДІО ДОНБАС РЕАЛІЇ:

View the media content

Поділіться з нами своїм відгуком про статтю: на пошту Donbas_Radio@rferl.org, у фейсбук, Whats App або Imo: +380635710657. Якщо ви живете на окупованій території – пропонуйте теми, діліться міркуваннями через анонімну форму

donbass.realii.info. Донбас Реалії працюють для аудиторії по обидва боки лінії фронту.

Донбас.Реалії

Донбас.Реалії – проєкт для Донбасу та про Донбас по обидва боки лінії розмежування. З 2014 року ми створюємо та добуваємо унікальний контент – ексклюзиви з окупованих міст і лінії фронту, відео й фото, мультимедійні репортажі, розслідування, радіо та телепрограми.

У соцмережах:

– Facebook

– Telegram

– Instagram

– Twitter

– Телепроєкт Донбас Реалії на YouTube

– Радіо Донбас Реалії на YouTube

Економіка | Війна | Донбас

© Радіо Свобода, 2026 | Усі права застережено.